

**УНИВЕРЗИТЕТ СИНГИДУМУ
ФАКУЛТЕТ ЗА ЕКОНОМИЈУ, ФИНАНСИЈЕ
И АДМИНИСТРАЦИЈУ**

НАСТАВНО-НАУЧНОМ ВЕЋУ

На основу Одлуке Наставно-научног већа Факултета за економију, финансије и администрацију број 1077/12 од 06.12.2012. године, односно број 864/16 од 03.06.2016. године и Одлуке Већа департмана последипломских студија и међународне сарадње Универзитета Сингидунум о давању сагласности број 1-2711/2012 од 21.12.2012. именована је Комисија за оцену и одбрану докторске дисертације магистра Душана Васиљевића, под насловом "Опорезивање имовине у Републици Србији". Након увида у достављени материјал, Комисија подноси следећи

**ИЗВЕШТАЈ
о оцени докторске дисертације**

1. Основни подаци о кандидату

Мр Душан Васиљевић рођен је 1973. године у Обреновцу. Завршио је средњу електротехничку школу „Никола Тесла у Београду, 1992 године.

У периоду 2000/2001. похађао је курс "Политичка теорија и пракса демократије" у оквиру Алтернативне академске образовне мреже (ААОМ). Дипломирао је 2001. године са просеком 9,2 на Факултету политичких наука Универзитета у Београду, са дипломским радом „Међународни монетарни фонд и земље у транзицији“. Током 2001. године био је гостујући сарадник (*Visiting Fellow*) на Институту за урбанизам у Вашингтону, САД (*Urban Institute, Washington, USA*)

Магистрирао је на Факултету политичких наука Универзитета у Београду са тезом „Улога локалне самоуправе у подстицању привредног развоја“ 2012. године. У периоду 2012 – 2013. године био је сарадник Линколновог института за земљишну политику у Кембриџу, САД (*Lincoln Institute of Land Policy, Cambridge, USA*).

Професионалну каријеру отпочео је 2001. године радећи као руководилац пројекта у Центру за јавну управу и локалну самоуправу (ПАЛГО центар) у Београду. У јануару 2002. постаје саветник за правне реформе у УСАИД Програму за реформу локалне самоуправе у Србији и овај посао обавља до јуна 2006. године када постаје руководилац Тима за правне реформе Програма економског развоја општина у оквиру УСАИД пројекта. На овом месту остаје до октобра 2010. године.

Од децембра 2003. до децембра 2005. године био је асистент приправник на предмету Јавна управа на Факултету политичких наука Универзитета у Београду.

Од јуна 2007. до маја 2008 године био је политички саветник председника Народне скупштине Републике Србије, а од јуна 2008. до јула 2012. године био је саветник министра животне средине, рударства и просторног планирања.

Био је члан Радне групе Министарства финансија за измене Закона о порезима на имовину и Радне групе Министарства финансија и привреде за анализу и смањивање парафискалних намета. Био је на челу или члан већег броја радних група формираних у склопу министарстава надлежних за послове грађевинарства (пре свега у вези са грађевинским земљиштем) и комуналних делатности.

Од 2011. године запослен је у *Cardno Emerging Markets, ltd*, најпре као шеф Тима, а затим као Директор за регулаторне реформе у привреди, у склопу УСАИД Пројекта за боље услове пословања.

Члан је Заједничке групе Владе Републике Србије са задатком да дефинише конкретне мере за унапређење позиције Републике Србије на ранг листи Светске банке о условима пословања (*Doing Business*) и Радне групе Министарства финансија за израду Радне верзије Нацрта закона о накнадама за коришћење јавних добара.

Списак објављених радова

1) Чланци у научним часописима

- „Taxation of Agricultural and Forest Land: Comparative Perspective and Practices in Serbia“, *Економика пољопривреде*, Научно друштво аграрних економиста Балкана, (очекује се објављивање) 2016. (научни часопис категоризован као М24 од стране Министарства науке Републике Србије).
- „Утврђивање основице пореза на имовину: нека методолошка питања, пракса у Србији и њени резултати“, *Мегатренд ревија*, Vol. 13 (1), Београд, 2016. (научни часопис категоризован као М51 од стране Министарства науке Републике Србије).
- „Recursos fiscales propios y competencia fiscal a nivel regional: los casos de España e Italia“, *Cuadernos Constitucionales de la Cátedra Fadrique Furió Ceriol*, nº 73/74, 2014.

2) Књиге

- *Локални економски развој: зашто су једне општине добитници, а друге губитници транзиције*, ПАЛГО центар, Београд, 2012.

3) Чланци у зборницима

- „Јавна предузећа и њихова улога у савременим тржишним економијама: Концепт, сврха, стање и перспективе у Србији“, *Полис – часопис за јавну политику*, број 4, СКГО и ПАЛГО центар, 2013.
- „Сопствени приходи регионалног нивоа – пример Шпаније“, *Агенда*, бр. 5, ПАЛГО центар, Београд, 2012.
- „Сопствени приходи и донети пореске конкуренције на регионалном нивоу“, *Нове регионалне политике и европска искуства*, Мегатренд универзитет, Београд, 2012.
- „Локални економски развој: можемо ли боље?“, *Полис*, бр. 1, СКГО и ПАЛГО центар, октобар 2012.
- „Сопствени приходи регионалног нивоа – пример Шпаније“, *Агенда*, бр. 5, ПАЛГО центар, Београд, 2012.

- „Порез на имовину: анализа стања и перспективе реформи“, коаутор са Левитас, Тони и Бућић, Александар, *Пореска политика у Србији: Поглед унапред*, УСАИД СЕГА пројекат, Београд, 2010.
- „Нови законски оквир за локалну самоуправу у Србији“, *Модели организације локалне самоуправе – Словенија, Хрватска, Босна и Херцеговина, Македонија и Србија*, ПАЛГО центар, Београд, 2008.
- „Локални економски развој у Србији“, *Добро је добро расти у мојој улици: искуства локалног економског развоја*, ЕДА, Бања Лука, 2008.
- „Могући елементи за утврђивање статуса града као облика јединице локалне самоуправе“, *У сусрет новом статусу градова у Србији*, Палго центар, Београд, 2007.
- „Реформа система финансирања локалне самоуправе у Србији: сада или...“, коаутор са Александром Милић, *Локална самоуправа: прописи и пракса*, 2/05, Београд, новембар 2005.
- „Реформа без реформе – преглед стања реформе система финансирања локалне самоуправе“, *Глас локалне самоуправе*, СКГО, Београд, 2/2004.
- „Враћање имовине градовима и општинама - карика у реформама која недостаје“, коаутор, *Глас локалне самоуправе*, број 2, Београд, 2003.
- „Између комунитаризма и либерализма“, *Рани радови полазника Алтернативне академске образовне мреже, 1998–2001*, приредили Аљоша Мимица и Зоран Грац, ААОМ, Београд, 2002.

4) Студије и истраживања:

- „Revenue Mobilization and Management in Environment Protection: Case Study of Serbia“, са Мајдом Седеј, део међународног истраживања које координира *Center for Excellence in Finance*, Љубљана, 2016.
- Self-rule Index for Local Authorities, контрибутор за Србију у склопу извештаја припремљеног за Европску комисију, 2015.
- „Анализа могућности за компензацију прихода од накнаде за коришћење грађевинског земљишта кроз порез на имовину“, коаутор са Арсић, Милојко, Бућић, Александар и Ранђеловић, Саша, СКГО, Београд, 2014.
- „Continuing Property Tax Reform in Serbia: Capturing Land Value through Integration of the Land Use Charge into Property Tax and Taxing Business Properties“, са Александром Бућићем, као *David C Lincoln Fellow* за 2012–2013. годину.
- „Реформе пореза на имовину у Србији: Резултати и перспективе“, коаутор са Арсић, Милојко, Ранђеловић, Саша и Бућић, Александар, Фондација за развој економске науке, Београд, 2012.
- „Local government in critical times: Policies for Crisis, Recovery and a Sustainable Future“, контрибутор за Србију у оквиру пројекта Савета Европе, *Centre of Expertise for Local Government Reform*, 2011.
- „The impact of the economic downturn on local government: what is happening and what can be done about it?“, контрибутор за Србију у оквиру пројекта који је спровео *Local Governance and Public Service Reform Initiative* из Будимпеште, 2009.
- „Основне карактеристике система локалне самоуправе у Србији“, *Водич за планирање локалног развоја*, Војводина-ЦЕСС, Нови Сад, 2009.
- „Ка препорукама за унапређење рада Комисије за финансирање локалне самоуправе“, анализа припремљена за потребе Канцеларије Савета Европе у

Београду, Министарства финансија и Сталне конференције градова и општина, 2008.

- „Локални економски развој: анализа стања и могућности“, ЦЕСиД, Београд, 2007.
- „Европски програми за локалне заједнице“, Европски покрет у Србији, Београд, 2004.
- „Реформа система месне самоуправе у Србији“, *Глас локалне самоуправе*, СКГО, Београд, 1/2004.
- „Административни, правни и институционални оквир за локалну самоуправу у Србији“, коаутор, Центар за демократску културу, Београд, 2003.

2. Предмет и циљеви истраживања

Предмет докторске дисертације је периодични порез на имовину, и то како његове теоријске особине, тако и упоредна пракса у Србији и изабраним земљама.

У оквиру теоријских разматрања економских и правних питања опорезивања имовине, предмет посебне пажње су алокативни ефекти пореза на имовину, као и питања пореске инциденце и прогресивности, односно регресивности, овог пореза.

Упоредна анализа међународне праксе обухвата земље које: 1) предњаче у погледу интензитета коришћења овог пореског оквира (Канада и Сједињене Америчке Државе), 2) чине осовину европског континента (Француска и Немачка), као и 3) нове чланице Европске уније (Пољска и Естонија).

Три су основна циља овог докторског рада:

- 1) оцена особина пореза на имовину и његове пожељности у пореском систему у односу на друге пореске облике,
- 2) оцена приходних и других ефеката децентрализације пореза на имовину у Србији од 2006. године и следственог приходног потенцијала овог пореза.
- 3) препознавање недостатака у правном и институционалном оквиру, као и у пракси администрирања пореза на имовину, и уобличавање препорука за његово унапређење у Србији.

3. Основне хипотезе истраживања

Кандидат је у раду поставио четири хипотезе:

Хипотеза 1: Порез на имовину је погодан механизам да се кроз политички процес калибрира обим и квалитет локално пружених услуга наспрам нивоа опорезивања.

Ова хипотеза је делимично потврђена. Како је у докторској дисертацији показано, порез на имовину може имати изузетно важну улогу у систему финансирања локалне самоуправе, укључујући и кључну улогу у финансирању школства. У тим околностима, порез на имовину има средишно место у процесу утврђивања расхода који ће се финансирати из буџета локалне самоуправе, будући да од обима тих расхода најдиректније зависи стопа пореза на имовину. Међутим, чињеница је да тако значајну улогу порез на имовину има само у оним системима у којима он има велики релативни значај за финансирање градова и општина. Како је показано, тек на нивоу прихода од

пореза на имовину од око 2% БДП-а може се очекивати да се у процесу утврђивања обима и квалитета услуга које пружа локална самоуправа одлуке непосредно везују за висину прихода од пореза на имовину.

Хипотеза 2: Порез на имовину у Србији представља потенцијални извор додатних прихода локалне самоуправе који се могу убрати, а да се правичност пореског система додатно унапреди.

Ова хипотеза је потврђена. Сprovedено истраживање указује да постоје два основна извора додатног прихода од пореза на имовину. Један је повећање обима непокретности које су предмет опорезивања, будући да се и даље значајан део налази изван пореске евиденције, а други је побољшање наплате, укључујући и принудну наплату, већ утврђених пореских обавеза.

Хипотеза 3: Ефекти реформе пореза на имовину у Србији почев од 2007. године оправдавају децентрализацију овог пореза и дају основ за разматрања о даљој фискалној децентрализацији, омогућавајући, између осталог, и разматрање укидања одређених облика јавних прихода, или њихово везивање за вредност стварно извршених јавних услуга (накнаде за коришћење грађевинског земљишта, односно комуналне накнаде која треба да је замени, евентуално и део накнаде за уређивање грађевинског земљишта).

Ова хипотеза је потврђена. Истраживање утврђује најмање три значајна унапређења система опорезивања имовине у односу на период пре децентрализације. Прво, порез на имовину је данас много значајнији извор прихода него што је био 2006. године: приходи у 2015. чине 0,84% БДП-а наспрам свега 0,31% БДП-а из 2006. године. Друго, правичност и ефикасност овог пореза су значајно унапређени. Знатно су побољшане пореске евиденције и учињен напредак у утврђивању пореске основице, те је смањен број обвезника који због нетачности евидентирања не плаћају овај порез или га плаћају значајно мање него што би плаћали уз тачну пореску евиденцију. То је, између осталог, омогућило да се укине накнада за коришћење грађевинског земљишта, што је додатно смањило реметилачко деловање локалних пореза и унапредило услове за пословање.

Хипотеза 4: У условима децентрализације пореза на имовину, односно када се имовина опорезује у оквиру јединице локалне самоуправе, прогресивно опорезивање имовине нарушава хоризонталну правичност овог пореза.

Ова хипотеза је потврђена. У околностима децентрализованог утврђивања обавезе пореза на имовину прогресивне стопе овог пореза воде мањој пореској обавези оних обвезника чија имовина се налази у више јединица локалне самоуправе. Насупрот њима, обвезници који поседују имовину веће вредности, која се налази на територији једне јединице локалне самоуправе, су оптерећени вишим ефективним пореским стопама. То нарушава хоризонталну правичност овог пореза.

4. Опис садржаја дисертације

Докторска дисертација састоји се из 12 поглавља (укључујући и Закључак) распоређених у два дела: први, под називом „Особине пореза на имовину и међународна пракса“ и други, „Порез на имовину у Србији“.

Литературу чини 108 библиографских јединица домаћих и страних аутора, 22 закона, односно подзаконска акта, као и већи број електронских извора. Рад укупно има 193 стране, укључујући 53 табеле, 17 графикона и једну слику.

Садржај рада

1. Увод
- 1.1 Предмет и циљеви
- 1.2 Очекивани научни допринос
- 1.3 Методологија
- 1.4 Преглед садржаја

ДЕО I ОСОБИНЕ ПОРЕЗА НА ИМОВИНУ И МЕЂУНАРОДНА ПРАКСА

2. Економске и правне особине пореза на имовину
  - 2.1 Одређење пореза на имовину
  - 2.2 Сажета историја опорезивања имовине
  - 2.3 Економска питања опорезивања имовине
    - 2.3.1 Порез на богатство
    - 2.3.2 Инциденца пореза на имовину
    - 2.3.3 Алокативни ефекти опорезивања имовине
    - 2.3.4 Питање прогресивности пореза на имовину
    - 2.3.5 Порез на имовину и питање пореске правичности
  - 2.4 Правна питања опорезивања имовине
    - 2.4.1 Предмет опорезивања
    - 2.4.2 Порески обвезник
  - 2.5 Утврђивање вредности основице пореза на имовину
    - 2.5.1 Основна типологија система за процену вредности имовине
    - 2.5.2 Основне методе процене непокретности
    - 2.5.3 Модели за масовну процену вредности непокретности
    - 2.5.4 Ажурирање процене вредности имовине
    - 2.5.5 Теоријско-практичне поуке у вези са оптималним моделом процене вредности непокретности за потребе опорезивања
  - 2.6 Порез на имовину и локална демократија
  - 2.7 Преглед ставова о порезу на имовину
    - 2.7.1 Критика пореза на имовину
    - 2.7.2 Предности пореза на имовину
3. Упоредна пракса опорезивања имовине
  - 3.1 Сједињене Америчке Државе и Канада са освртом на праксу опорезивања имовине у системима са дугом традицијом
    - 3.1.1 Сједињене Америчке Државе
    - 3.1.2 Канада
  - 3.2 Француска и Немачка – опорезивање имовине у земљама континенталне традиције
    - 3.2.1 Француска
    - 3.2.2 Немачка
  - 3.3 Пољска и Естонија – пракса опорезивања имовине у новим државама чланицама Европске Уније
    - 3.3.1 Пољска
    - 3.3.2 Естонија

- 3.4 Кључна запажања произашла из искустава представљених система опорезивања имовине

ДЕО II ПОРЕЗ НА ИМОВИНУ У СРБИЈИ

4. Основне карактеристике опорезивања имовине у Србији
  - 4.1 Значај пореза на имовину
  - 4.2 Правни оквир и подела надлежности у администрирању пореза на имовину
5. Обвезници и предмет опорезивања
  - 5.1 Обвезници
  - 5.2 Одређење предмета опорезивања
  - 5.3 Разврставање предмета опорезивања
  - 5.4 Пореска ослобођења
  - 5.5 Стање евиденције предмета опорезивања
6. Утврђивање основице пореза на имовину
  - 6.1 Основни елементи утврђивања основице
    - 6.1.1 Основица за обвезника који не води пословне књиге
    - 6.1.2 Основица за обвезника који води пословне књиге
  - 6.2 Пракса утврђивања основице код пореза на имовину у Србији
    - 6.2.1 Општине
    - 6.2.2 Градови
    - 6.2.3 Град Београд
    - 6.2.4 Сумарни преглед праксе општина и градова у вези са утврђивањем основице пореза на имовину
7. Однос основице пореза на имовину и тржишне вредности непокретности
  - 7.1 Однос основице пореза на имовину и тржишне вредности према врстама непокретности
    - 7.1.1 Куће
    - 7.1.2 Станови
    - 7.1.3 Пословни простор
    - 7.1.4 Пољопривредно и шумско земљиште
    - 7.1.5 Збирни преглед заостајања основице пореза на имовину за процењеном тржишном вредношћу према врстама непокретности
  - 7.2 Адекватност основице пореза на имовину у светлу података Регистра промета непокретности Републичког геодетског завода
  - 7.3 Просечне вредности грађевинског земљишта према евиденцији републичке Пореске управе наспрам просечних цена грађевинског земљишта код локалних самоуправа
  - 7.4 Просечне цене стамбених објеката НКОСК наспрам просечних цена које утврђује локална самоуправа
  - 7.5 Закључна разматрања о односу основице пореза на имовину и тржишне цене непокретности
8. Пракса утврђивања стопа пореза на имовину и стопе амортизације
9. Порески кредити
10. Изазови наплате пореза на имовину
  - 10.1 Степен наплате пореза на имовину
  - 10.2 Капацитети локалних самоуправа за наплату пореза на имовину
11. Резултати децентрализације пореза на имовину у Србији од 2006. године
  - 11.1 Преношење јединицама локалне самоуправе надлежности за управљање порезом на имовину

11.1.1 Финансијски ефекти децентрализације пореза на имовину

11.2 Порез на имовину и укидање накнаде за коришћење грађевинског земљишта

12. Закључак

Литература

У уводном делу се излажу предмет, циљеви и очекивани научни допринос дисертације и даје опис коришћене методологије. У овом делу се детаљније излаже садржај дисертације.

У другом, које заједно са трећим поглављем чин први део ове дисертације – „Особине пореза на имовину и међународна пракса“ – се разматрају економске и правне особине пореза на имовину. У овом поглављу је дата теоријска основа дисертације, будући да се у њему одређује појам пореза на имовину, разматра његова природа, анализирају питања као што су прогресивност, алокативни ефекти и инциденца (ко заиста сноси трошкове пореза на имовину). У овом делу се сагледава и значај пореза на имовину за демократске процесе у локалној заједници.

У трећем поглављу се даје преглед опорезивања имовине у шест држава које репрезентују различите моделе, приступе и степен опремљености за управљање порезом на имовину. Те земље су Канада, Сједињене Америчке Државе, Француска, Немачка, Пољска и Естонија. У овом делу се даје и сумарни преглед представљене међународне праксе и указује на нека искуства која могу бити значајна и земљама као што је Србија.

У четвртном поглављу, које је уједно и прво поглавље другог дела дисертације који се назива „Порез на имовину у Србији“, се излажу значај пореза на имовину у Србији и правни оквир који уређује овај порез, са нагласком на поделу надлежности у управљању овим порезом, пре свега између Републике и јединица локалне самоуправе.

Пето поглавље садржи разматрања о обвезницима и предмету пореза на имовину, укључујући и прецизна одређења непокретности које не спадају у предмет пореза на имовину. У овом поглављу су изнети и резултати истраживања који указују на недостатке у свеобухватности и тачности евиденција за потребе опорезивања имовине.

У шестом поглављу је изложен правни оквир за утврђивање основице пореза на имовину. Детаљно је изложено разликовање у начину утврђивања основице за обвезнике који не воде пословне књиге у односу на оне који воде пословне књиге.

У седмом поглављу су изложени кључни налази у оквиру квантитативног дела овог истраживања, а који се тичу односа основице пореза на имовину и тржишне вредности непокретности. У овом поглављу се указује на одређене недоследности у резултатима до којих се долази применом прописане методологије, које би могле да буду предмет пажње при наредним изменама правног оквира за опорезивање имовине.

У осмом поглављу се, такође на основу показатеља спроведених квантитативних истраживања, представља пракса градова и општине у погледу утврђивања стопе пореза на имовину и стопе амортизације.

У деветом поглављу је представљен правни оквир за пореске кредите. У овом поглављу су на конкретном примеру показани ефекти законом утврђених пореских кредита на ефективну пореску стопу, користећи примере три различите пореске основице.

Десето поглавље садржи преглед правног оквира и праксе локалних самоуправа у погледу наплате пореза на имовину. Указује се на флукуације у степену наплате у зависности од појединих разматраних чинилаца и износе налази о уоченим разликама у обиму пореских напора међу различитим јединицама локалне самоуправе.

У једанаестом поглављу се даје сумарни преглед тока процеса децентрализације пореза на имовину почев од 2006. године, као и финансијских резултата до којих се у том процесу дошло. У овом поглављу се посебно разматра однос пореза на имовину и, сада укинуте, накнаде за коришћење грађевинског земљишта, и даје оцена успешности у погледу надокнађивања прихода изгубљених по основу укидања ове накнаде на основу бољих перформанси пореза на имовину.

У закључку је дат резиме добијених резултата у претходним анализама уз оцену потврђености постављених хипотеза и препоруке за даље унапређење система опорезивања имовине у Србији.

5. Коришћене методе у истраживању

У истраживању су, у погледу методолошког приступа, коришћене компаративна метода, као и метода студије случаја, и то тако што се заједничке карактеристике и међусобне разлике између посматраних модела опорезивања имовине уочавају на примеру шест држава са различитим правним традицијама. Тако су у првом делу дисертације примењене методе дескрипције, а затим и научне анализе. У склопу овог дела дисертације, коришћена је и метода класификације. У раду је коришћена метода квантитативне статистичке анализе, као и нормативна анализа позитивних прописа.

6. Резултати истраживања и научни допринос рада

Кључни резултати овог истраживања су следећи:

- Квантификација ефеката децентрализације пореза на имовину у погледу раста прихода од овог пореза, повећања броја обвезника и обима евидентираних непокретности. Посебно се истиче резултат истраживања о обиму наплаћених средстава пре и након престанка обрачунавања накнаде за коришћење грађевинског земљишта (31. децембра 2013. године). Ово је прво истраживање које је показало да је раст прихода од пореза на имовину већ у 2015. години, захваљујући реформи овог пореза спроведеној две године раније, у потпуности надокнадио изгубљене приходе по основу укидања накнаде за коришћење грађевинског земљишта, и да су већ у тој години нето ефекти ове мере за градове и општине били позитивни.
- Квантификација заостајања вредности непокретности утврђене за потребе опорезивања имовине методологијом која се примењује у случају обвезника који не воде пословне књиге, односно вредност непокретности не исказују по методу фер вредности, за најбољим доступним апроксимацијама тржишне вредности непокретности. Ова квантификација не само да указује на неискоришћени приходни потенцијал пореза на имовину, већ показује и различит степен заостајања различитих непокретности, према њиховој врсти и зони у којој се

налазе, за апроксимацијама тржишне вредности. Последично, ови резултати указују на појаву хоризонталне и вертикалне пореске неправичности. При томе, први пут су као извори квантификације коришћени извори: просечне вредности цена земљишта по зонама које користи републичка Пореска управа, подаци којима располаже Републички геодетски завод и подаци Националне корпорације за осигурање стамбених кредита. Укрштање ових и раније коришћених извора података је омогућило да процене које се доносе буду поузданије него што би биле да су коришћени само један или два доступна извора података.

- Уздржаност локалних самоуправа у утврђивању висине пореског оптерећења за порез на имовину. Насупрот раширеном схватању да је начин на који локална самоуправа управља порезом на имовину арбитраран и агресиван, у смислу коришћења свих могућности за максимално увећање прихода од овог пореза, истраживање садржи доказе о другачијем приступу већег броја локалних самоуправа, укључујући смањивање пореских стопа на ниво испод највишег дозвољеног, односно утврђивање стопе амортизације, чиме се пореска основица смањује, иако градови и општине нису у обавези да утврде ту стопу нити су ограничени у томе колико ниско она може да буде постављена.
- Препоруке за унапређење опорезивања имовине у Србији, засноване на међународним искуствима и пракси у Србији.

7. Закључна оцена и предлог Комисије

Према мишљењу чланова Комисије, дисертација кандидата Душана Васиљевића представља значајан научни допринос анализи пореза на имовину као пореског облика намењеног опорезивању богатства појединаца, а посебно правног оквира и економских резултата опорезивања имовине у Србији у последњих десет година. Посебан допринос представља анализа односа пореске основице и тржишне вредности предмета опорезивања која је дата као преглед међународне праксе, као и кроз детаљну статистичку анализу овог односа у Србији.

Ова дисертација садржи следеће доприносе:

- пружа јасан и целовит увид у питање којим се бави у међународним и националним оквирима и садржи изузетно вредна запажања и закључке;
- утврђује узроке и обим промена приходног значаја пореза на имовину у српском пореском систему од његове децентрализације, као и различите узроке одступања висине пореске основице од тржишне вредности предмета опорезивања у истом периоду у Србији;
- даје образложене предлоге унапређења опорезивања имовине у Србији, како из нормативног и економског угла, тако и са административног становишта, најчешће заборављеног у пореским анализама у Србији.

На основу свега изложеног Комисија је закључила да докторска дисертација мр Душана Васиљевића по својој теми, приступу, структури, квалитету, начину излагања, методологији истраживања, начину коришћења литературе и донетим закључцима испуњава све захтеване критеријуме. Такође, она недвосмислено показује да мр Душан Васиљевић суверено влада предметном материјом и да је зрео и озбиљан истраживач.

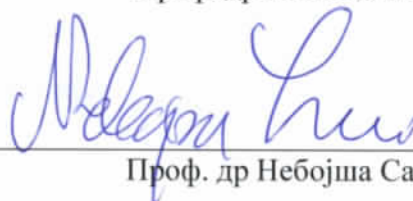
Сагласно томе Комисија има задовољство да предложи Наставно-научном већу Факултета за економију, финансије и администрацију Универзитета Сингидунум у Београду да прихвати овај извештај и одобри усмену јавну одбрану докторске дисертације мр Душана Васиљевића под насловом "Опорезивање имовине у Републици Србији".

У Београду 13.06.2016. године

Чланови Комисије

Проф. др Милица Бисић

Проф. др Небојша Савић

Проф. др Илија Бабић

Проф. др Владимир Вучковић